

[Aage Brusgaard]

sundt, at politikere og de berørte naturelskere – bønder, jægere osv. – kan få en debat om vores jagtlov. Den har været til høring hos de berørte parter, men det er jo ikke altid, at – hvad skal vi sige? – manden på gulvet er helt enig med dem på toppen; det kunne vi rent faktisk se ved EF-unionafstemningen i Danmark for nylig.

Det er tit, folket mener noget andet end dem på bjerget, så derfor vil jeg håbe, at der kommer rigtig mange deputationer og tilkendegivelser i læserbreve af, hvad man mener om loven.

Det er en ret spændende lov, og da jeg fik den læst, skrev jeg selvfølgelig en ordførertale. Den blev faktisk på fem sider, og det kan jeg se at der ikke er tid til, så jeg må prøve at springe en tredjedel over.

Nu har jeg været oppe om det med 1 og 5 ha, så jeg kan roligt gå videre. Men også på baggrund af det dér med 1 og 5 ha mener jeg rent faktisk, at lovforslaget vil være meget hårdt ved den lille jæger, som ikke har de store midler at gøre godt med, Hans ret til at gå på jagt vil i mange situationer blive beskåret, og det er noget af det, jeg ser som det værste ved selve forslaget.

Så er der nogle generelle ting, f.eks. forbudet mod blyhagl. Vi ved, at man ikke må bruge blyhagl i Ramsarområderne – det er jægerne sådan set ved at være indstillet på, så lad det nu ligge – men i lovforslaget bliver det forbudt at bruge blyhagl i alle andre områder end skovområder, og derfor vil jeg godt spørge ministeren, hvad der menes med skovområder, for det står faktisk ikke tydeligt i bemærkningerne.

Jeg har selv en plantage på 3 ha, der er plantet for et halvt år siden. Det er jo skovområde, men man må ikke drive jagt dér eller på nabo-jorderne, for om 10 eller 20 år skal nogle af træerne jo fældes, og så vil der være hagl i dem. Vi har ligeledes en masse læbælter, og mange steder står der 10 eller 20 træer i et hjørne. Er det skovområde, eller hvordan skal det defineres? Jeg mener altså, at vi skal holde os til det, man er gået ind for, altså et forbud mod blyhagl i Ramsarområderne, men lade det være lovligt med blyhagl i alle andre områder.

Noget af det, der også vil blive et problem for de små jægere, der kun tager på jagt en eller to gange om året, er, at de skal have en ap-

porterende hund. I mange tilfælde vil jeg da sige, at det er fornuftigt, f.eks. til andejagt, at der er en hund, der kan hente en anskudt and, men der er altså også mange husmænd og arbejdsmænd, der har et lille stykke jord, de går på jagt på, men som ingen hund har. De vil blive afskåret fra at gå på jagt, så jeg synes, at der måske burde være en dispensationsmulighed.

Efter forslaget bliver det sådan, at man ikke må skyde gæs og skovduer fra 1. september; i dag er det fra 1. august. I hvert fald for så vidt angår gæs mener jeg ikke, at der er nogen saglig begrundelse for at sige 1. september, for alle gæslinger er for længst flyvefærdige til august.

Jeg er også helt uforstående over for, hvorfor man ikke må samle mågeæg. Her i landet bruger vi millioner af kroner på at bekæmpe måger omkring vore lufthavne, og alle, der kører fra Christiansborg til lufthavnen, kan se, at der også er et problem med måger i København. Det er der faktisk næsten alle steder, så jeg kan altså ikke forstå, at man ikke må samle mågeæg i de perioder, hvori det i dag er tilladt; det vil overhovedet ingen problemer give.

Så er der en ting, som jeg er særdeles betænkelig ved, og det er, at der i dag gælder den gode ordning, at for at man kan få jagttegn og senere tage en riffelprøve for at få lov til at skyde med riffel, skal man være dansk statsborger. Det synes jeg da er helt rimeligt, men i forslaget er der lagt op til, at man blot skal være 16 år og bo fast i Danmark for at få et jagttegn. Derefter kan man bestå en prøve til jagtriffel, hvorefter man kan købe både et jagtgevær og en jagtriffel. Når jeg siger det, er det, fordi alle, der læser avis bare hver tredje dag, kan se, at vi i de sidste år har fået rigtig mange fremmede ind i dette land: flygtninge og indvandrere på alle niveauer. De kan altså helt lovligt få våben, og så vidt jeg kan vurdere, har mange af dem nok let ved at bestå en riffelprøve, og jeg tror rent faktisk, at det kan blive ret farligt.

Så har jeg to små ting. Den ene er angående § 52, hvor der står, at regeringen kan indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål. Jeg vil godt spørge ministeren, hvad det f.eks. kunne være.

Nu rejser formanden sig op, så jeg skal nok gøre det kort, men den anden er også et spørgsmål til ministeren, så jeg håber, at han